

---

*Не съм те никога избирал на земята.
Родих се просто в теб на юнски ден в зноя.
Аз те обичам не защото си богата,
а само затова, че си родина моя.*

*И българин съм не заради твойта слава
и твойте подвизи и твойта бранна сила,
а зарад туй, че съм безсилен да забравя
за ослепените бойци на Самуила.*

*Да търси, който ще, в теб сполука бърза
и почести и власт със страст една и съща,
страданието мен по-силно с теб ме свързва
и нашата любов в една съдба превръща.*

Атанас Далчев

**През 2012 - 2013 г.
честваме 100 години от Балканската епопея 1912 - 1913 г.,
едно от многото страдания през които минава отечеството
НИ.**

Като общество имаме дълг пред бъдещето достойно да почетем миналото и паметта на героите на България.

Балканските войни 1912—1913 г. поставят началото на един съдбоносен за България период с оглед на нейното бъдещо развитие, но доказаха волята на българския народ и държава за разрешение на големите национални въпроси, зрели в течение на няколко десетилетия.

След злополучният за нас Берлински договор от 1878 г. националната държава възкръсва за самостоятелен живот само върху част от нашите етнически територии. Въпрос на дълг и чест, както за освободените, така и за останалите под робство българи е да продължат борбата за национално освобождение и обединение.

Следосвобожденските войни представляват колосално усилие на българския народ и държава за национално обединение и са един достоен за преклонение подвиг на героичната ни армия и на целия български народ, понесъл несгодите!

Участието на България в Балканските войни през 1912 - 1913 г. е една от най-славните страници в героичния ни военен летопис. То е ярък израз на стремежа на народа към свобода и национална цялост.

За войната България мобилизира 714 000 човека - няма българско семейство, което да не е изпратило баща, брат, любим ...

Във войната реално участва целият български народ !

Бойните подвизи на Българската войска, на нашите деди и бащи по време на Лозенградската, Люлебургаз - Бунархисарската, Чаталджанската, Булаир - Шаркьойската и Одринската операции, в боевете за освобождението на Македония, Родопите и Одринска Тракия са едни от най-забележителните страници в нашата вековна бойна история, които винаги ще ни зареждат с чувство на гордост и достойнство!

Балканските войни 1912 - 1913 г. не решават българския национален въпрос, но доведоха до освобождението на значителни части от поробените български земи и доказаха духът на българския народ.

**България дава над 170 000 жертви,
убити и ранени в двете Балкански войни!
ПОКЛОН !**

Във втората година от честването на 100 годишнината от Балканската епопея 1912 – 1913 г., с мисълта да отдадем достойно уважение и почит към падналите в битките за днешна България в Областния инициативен комитет за честванията на войните, се прие идеята за изграждането на параклис в памет на жертвите в тези войни.

Изграждането на параклис е един типично български начин да се изрази почит и преклонение, да се отбележи признателността на поколенията, съхранили в паметта си тези героични моменти от нашата история 100 години по-късно!

Наш обществен дълг е да отдадем заслуженото на тези паметни исторически моменти и по един траен начин да отбележим значимостта, както на Балканските войните за нашето национално израстване, така и на жертвата на падналите в бойните действия.

Участието на България в Балканските войни през 1912 – 1913 г. е една от най-славните страници в героичния ни военен летопис. То е ярък израз на стремежа на народа към свобода и национална цялост. Това са войни-изпитание за стопанските, военните и духовните сили на народа ни, проверка за политическата мъдрост на всички класи, партии и държавни ръководители на България, за военната зрелост на командването на Българската войска!

Сто години по-късно те са изпитание за съвременното общество, за чувството му на дълг и патриотизъм.

За войната България мобилизира 714 000 човека – няма българско семейство, което да не е изпратило баща, брат, любим ... Във войната реално участва целият български народ ! България дава над 170 000 жертви убити и ранени в двете Балкански войни.

ПОКЛОН ПРЕД ГЕРОИТЕ НАШИ!

Наш обществен дълг е да отдадем заслуженото на тези паметни исторически моменти и по един траен начин да отбележим значимостта, както на Балканските войните за нашето национално израстване, така и на жертвата на падналите в бойните действия.

**На тях, жертвите в Балканските войни 1912 - 1913 г.
е посветен този параклис «Св. Георги Победоносец» !
Мир на душите им !**